

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

***Pușcaș Mihail xxxx**, născut la xxxx,
originar și locuitor în s. xxxx, r-nul xxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.05.2017 - 24.08.2017;

Instanța de apel: 06.09.2017 - 29.11.2017;

Instanța de recurs: 10.01.2018- 07.02.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central, din 24 august 2017, Pușcaș Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(1) Cod penal la 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu obligarea de urmare a tratamentului pentru alcoolism și supraveghere de către psihiatrul din penitenciar.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5170 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 17.02.2017, aproximativ la ora 14.00, Pușcaș Mihail aflându-se în casa proprie din s. xxxx, r-ul xxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în rezultatul unui conflict spontan apărut, cu scopul omorului intenționat, cu un cuțit de bucătărie, i-a aplicat lui Purcel Vadim o lovitură în piept în regiunea inimii și ca rezultat, conform raportului de expertiză judiciară nr.36 din 06.04.2017, i-a cauzat acestuia vătămare corporală gravă care a dus la decesul victimei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei și în partea respingerii cererii de încasare a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit

modului stabilit pentru prima instanță, prin care, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal, inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu încasarea de la inculpat în beneficiul statului a 5170 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În motivarea cererii de apel a invocat că, deși prima instanță a constatat corect vinovăția inculpatului, a stabilit corect pedeapsa, totuși aceasta a conchis eronat de a respinge solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5170 lei, care în opinia apelantului urmează a fi încasate de la inculpat, odată ce acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate.

3.1. Nefiind de-acord cu sentința a declarat apel și avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui Pușcaș Mihail să fie recalificate din cele prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal, în cele prevăzute de art.149 Cod penal, din motiv că, prima instanță nu a respectat cerințele impuse pentru calificarea infracțiunii, iar în cumul cu aprecierea neobiectivă a probelor constituie vicii care urmează să influențeze soluția instanței. La fel, apelantul a considerat că, în mod neîntemeiat, instanța de fond nu a recalificat acțiunile inculpatului din infracțiunea de omor în cea de omor din imprudență.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2017, s-au respins apelurile declarate ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate în ședința de judecată a primei instanțe și verificate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, Colegiul penal a considerat că, prima instanță a conchis corect că, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art.145 alin.(1) Cod penal.

Omorul a fost comis pe baza de relații personale, din cauza certurilor, în timpul unei bătăi și s-a consumat o dată cu producerea rezultatului - moartea victimei Purcel Vadim și totodată, inculpatul a acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzând urmările, or, acesta a comis infracțiunea utilizând un cuțit pe care-l avea în mână și pe care ar fi putut să nu-l folosească, dat fiind că, însuși inculpatul a declarat că, victima era în stare de ebrietate avansată și în acest sens, nu prezenta un pericol real și iminent.

În acest context, Colegiul a considerat că, inculpatul avea posibilitatea reală să evite cele întâmplare, fiind în deplinătatea facultăților mintale, avea capacitatea de

prevedere și deliberare a acțiunilor sale, a acționat cu discernământ, cu atât mai mult că, după cum s-a stabilit supra, victima era în stare de ebrietate avansată, iar reieșind din declarațiile martorilor, rezultă că, în aceeași zi, inculpatul s-a luat la ceartă cu victima și în prezența dâșilor, dar nu a aplicat nici o lovitură cu cuțitul.

Astfel, Colegiul penal a conchis că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că, este demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, infracțiunea de omor și infracțiunea de lipsire de viață din imprudență comportă deosebiri în materie de latură obiectivă, fapta de omor dă expresie unei conduite violente, reprezentând o formă de manifestare a făptuitorului care a luat hotărârea de a suprima viața unei persoane și se folosește de mijloacele apte să realizeze acest scop, iar în cazul lipirii de viață din imprudență nu se atestă un act de violență, ci o conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, urmări sub formă de moarte a victimei.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului, Colegiul penal a reținut că s-au luat în considerare prevederile art.61 alin.(1) și (2), 75 alin.(1) Cod penal, nu au fost constatate circumstanțe atenuante, iar ca circumstanțe agravante s-au stabilit provocarea prin infracțiune a unor urmări grave, săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate și prin urmare, prima instanță just și întemeiat a conchis de a-i numi inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani.

În ceea ce privește argumentele părții acuzării invocate în cererea de apel precum că prima instanță a conchis eronat de a respinge cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5170 lei, Colegiul penal le-a considerat ca fiind neîntemeiate, deoarece cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în privința comiterii infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că soluția instanței de refuz în încasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva*

hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul reține că procurorul indică ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, însă de fapt recurentul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 5170 lei, pentru efectuarea raporturilor de expertiză judiciară.

Instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară a victimei și a inculpatului, or, art. 143 alin. (1) pct. 1), 2), 3) Cod de procedură penală, prevede expres că, *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea cauzei morții, gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale, precum și starea psihică și fizică a bănuitului, învinuitului și inculpatului*, iar alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, stipulează că, *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat*, de aceea, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare menționate.

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport legal, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui Pușcaș Mihail, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 07 februarie 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun